

kunnet være sikker paa at faae dygtige og fremtrædende Mænd; med Indflydelse hver i sin Egn, til at overtage de foresaldende Boer, og fordi de, fra det Dieblit af, at det er blevet bestemt, at Boet skal behandles af Skiftekommissarier, og fra det Dieblit af, at Kommissoriet eller Bevillingen dertil, der har været en ren Formsag, er blevet udfærdiget, have overtaget Boet aldeles uafhængig af Skifteretten, saa at det har været udelukkende under deres Indflydelse og paa deres Ansvar, at Sagerne ere blevne afviklede, medens Skifteretten kun har havt at modtage deres Papirer og Skiftegebyrerne til den kongelige Kasse, naar Boet er blevet afsluttet. — Saaledes har Sagen hidtil været stillet, og det er denne Institution, som man nu vil have lagt tilside, idet man i Stedet for den i det foreliggende Lovforslag har indskudt de flere Kuratorer. At de kunne være flere, var jo ikke engang optaget i Regjeringslovsforslaget; men det har dog ogsaa staaet Udvalget klart, at den nye Institution med een Kurator og et Kreditorudvalg kunde vise sig utilstrækkelig, og det er derfor med stærke Udtryk, at Udvalget har anbefalet de flere Kuratorer — hvad der i Virkeligheden ikke er Andet end, som ogsaa den ærede Minister har holdt sig til, en Gjenganger af Skiftekommissarieinstitutionen —, idet Udvalget i Betænkningen har sagt, at det tror, at Erfaringen vil vise, at der i mange Boer vil være en Trang til en mere sammentat Bestyrelse, en Trang, som efter den gjældende Ret tilfredsstilles ved Valg af flere Skiftekommissærer. Udvalget har altsaa paa ingen Maade været blindt for, at der i den nye Institution maatte noget Mere til for at dække det Hul, som maatte opstaa derved, at man fjernede Skiftekommissærerne. Men hvorledes har man nu udfyldt det? Man har vel optaget den fremmede Plante fra den norske Lovgivning, men man har kun optaget den med den Skræk, som man i det Hele har havt for den hele Institution, og man har derved, efter mine Begreber, betaget den nogle af dens væsentligste og bedste Egenskaber. Naar der bliver flere Kuratorer, saa har Udvalget, som ærede Medlemmer bekjendt af Endringsforslagene under Nr. 36, antaget,

at Kreditorudvalget, til hvilket det overhovedet ikke har megen Tillid, vilde være overflødig. Det vilde derefter kun være de flere Kuratorer, som behandlede Boet. Men saa siges der fremdeles i Udvalgets Betænkning: „Vel synes det at være den norske Konkurslovs Mening, at den Omstændighed, at der er flere Kuratorer, alene skal gjøre al anden Kontrol og Medbestyrelse overflødig; men dette turde dog være for uoveligt“. Dette er altsaa den Tillid, som Udvalget har havt til den nye Institution, at det ikke har turdet antætro de af Kreditorerne valgte Mænd, der indbyrdes ere bestemte til at kontrolere hinanden, og som skulle repræsentere flere Slags forskjellig Indsigt, at styre Boet paa egen Haand, hvad man dog har troet at burde gjøre i det Land, hvorfra man har laant Institutionen. Naar Kreditorudvalget falder bort, fordi der er flere Kuratorer, saa skal efter Udvalgets Forslag Skifteretten have Indseende med Kuratorerne. Og hvilken Indflydelse og Myndighed skal Skifteretten, der saaledes træder i Stedet for det af Kreditorerne nedsatte Udvalg, da have ligeoverfor de Mænd, som ere valgte til at styre Boet? Bevarelsen herpaa findes i Lovforslagets § 74. Kuratorerne maa derefter ikke uden dens Mellemkomst erkjende som Trediemand tilhørende nogen i Boets Besiddelse værende Gjenstand eller Samling af Gjenstande af høiere Værdi end 100 Rd., de maa ikke indgaa Forlig, hvorefter der frasælbes mulige Krav af mere end 100 Rd., de maa ikke sælge Boets udestaaende Fordringer ved offentlig Auktion, de maa ikke sælge Boets andre Giendele paa anden Maade end ved offentlig Auktion, de maa ikke bestemme Billaarene for Auktioner over faste Giendomme og Skibe, de maa ikke anlægge Retsager, hvis Gjenstand ikke er Indkrævelse af Boets Fordringer, og de maa ikke tage Bestemmelse om Paaante af de i Boets Retsstrætter affagte Skiftekjendelser eller Domme. Og ikke nok dermed. Thi den hele Indflydelse, som man ellers har tillagt Kreditorudvalget, skal jo i dette Tilfælde gaa over til Skifteretten, og i Genhold til Endringsforslaget under Nr. 44 til § 76, der jo ligeledes er vedtaget, skulle altsaa Kassebøgerne regelmæssig præsenteres for Skifteforvalteren; han skal paafe, i hvilke Kas-